סימן
עוד בענין הנ"ל

לכבוד ידידי עוז הרה"ג המפו'
מהר"ר **אברהם דויטש** שליט"א
אב"ד מעלה אדומים ת"ו

אחדש"ה,

קבלתי מכת"ר מה שהרב בלייקווד שליט"א פקפק על תשובתי, והנני להשיב, ומקודם אציע דבריו, וז"ל:

לדעתי אולי רק לנשים יש מקום להק'ל מטעם זה, (א"ה מספק פ"ר), ולא לגברים, שהסירום ביסודו מדאורייתא, ומש"כ בענין ספק פ"ר דלהנ"ל, בהלכה יש מחלוקת ראשונים בזה, אם זה נקטינן חוץ ממלאכת מחשבת, הגם שיש לצרף זה אצל נשים כסמך לקולא, הלא לדעת רופאים מסוימים אין זה ספק בסירום, רק זה אמור להזיק בודאי כח ההולדה, (כמו טענת ד"ר בוטאר רופא מומחה, הטוען כי כבר בדק 63 נשים מתוך 65 שקבלו התרופה, והם כולן ממש מעוקרות), ורק שיתכן שאצל נשים מסוימות זה לא יזיק כ"כ, (ויש לדון בזה מטעם חצי שיעור לאיסור), דהיינו שמחלוקת הרופאים אינה קובעת ספק פ"ר, כי רק ספק במציאות קובע ספק פ"ר, ועיין אגלי טל (מלאכת חורש אות ב') בענין קרוב לפו"ר, ומלבד זאת יש נידון אצל הרופאים בסירום לאנשים ג"כ, וכן יש נידון למעוברת של הפלת עובר עכ"ל.

א

תשובה: דבריו תמוהים, ומקודם אני דן רק לפי דבריו ולטעמיה.

א) פתח באנשים, שהסירום דאורייתא, וסיים בנשים, דיש מקום להקל, ושוב הביא שלפי דבריו של הרופא בוטאר נעקרו כמה וכו', והרי לדבריו לנשים יש להקל, וא"כ מה שיאמיה לנד"ד, (ובדרך אגב, בדקתי ונודעתי שבוטאר אינו רופא, וגם מכיון שתרופות אלו ניתנו רק בשבועות האחרונים, איך נודע כבר לבוטאר שנעקרו וד"ל).

ב) מש"כ דמחלוקת הרופאים אינה קובעת ספק פ"ר, רק ספק במציאות עכת"ד, הרי מחלוקת הרופאים היא במציאות, אם תרופה זו מסרסת, וא"כ סוף כל סוף נשאר ספק "במציאות".

ג) ומש"כ דאינו ספק, אלא ודאי מזיק כח ההולדה ע"כ, הרי אם זה רק מזיק ולא מונע ההולדה, אין כאן סירום, (ולא שייך כאן חצי שיעור), וסוף כל סוף הוי ספק פ"ר, ומה זה שייך לאנשים.

ד) ומש"כ דיש מחלוקת ראשונים אם ספק פ"ר הותר גם כשאין מלאכת מחשבת, כנראה שר"ל לענין שבת, עיין בחי' רעק"א (יו"ד סימן פ"ז סעיף ו' בהגה), שהביא דברי הט"ז לענין בשר בחלב.

ב

ועתה אבוא על דבריו.

האיסור של פ"ר משום דהוי כמתכוין, (עיין מש"כ בח"ח סימן ל"ג), וספק פ"ר נחשב לדבר שאינו מתכוין, (וכ"ש בנד"ד דלא ניחא ליה בשו"א), ודבר שאינו מתכוין הותר בכל איסורים, (וכ"ש בספק דרבנן).

ועכ"פ אף לדבריו, יש ספק אם מסרס, (וכ"ש באנשים), והסירום בהאי גוונא הוא בדרך גרמא, והאיסור דרבנן, וסוף כל סוף הוי ספיקא דרבנן, וכבר כתבתי (בתשובה המצורפת), דספק פ"ר הותר אף באיסורי דאורייתא, ונמצא דאין מקום לפקפוקיו.

והנני דו"ש וכט"ס
חיים יוסף דוד וויים

היוצא לנו מהנ"ל:

אין בזה חשש איסור סירום.